

ד"ר אדמונד שטויבר, ראש ממשלת בווריה: בווריה יכולה לסייע לתהליך השלום באמצעים דיפלומטיים, כלכליים ופוליטיים

● בווריה חתמה על אמנה עם הקהילה היהודית הדתית.
● בווריה תומכת כספית במרכזים היהודיים הקהילתיים, בבתי הכנסת, במרכז היהודי הנמצא בכיכר יעקוב במינכן, וכן במרכז היהודי התרבותי והדתי "שלום אירופה" בעיר וורצבורג. מרכזים אלה מקבלים מעל ל 18 מיליון אירו מה- תקציב של בווריה.
● בווריה הקימה פקולטה מיוחדת להיסטוריה ותרבות יהודית באוניברסיטה על שם לודוויג מקסימיליאן במינכן.
● האוניברסיטה למדעים טכניים של מינכן מקיימת שיתוף פעולה הדוק עם הטכניון בחיפה. שיתוף פעולה פורה קיים בין האוניברסיטה על שם לודוויג מקסימיליאן במינכן וה- אוניברסיטה של תל אביב, כן קיים שיתוף פעולה בין האר- ניברסיטה של ביירוט והאוניברסיטה של תל אביב.
● בווריה מעודדת תוכניות לחילופי משלחות של סטודנטים. תוכניות אלה מקיפות 20 פרויקטים בין בתי ספר, מוסדות חינוך ומוסדות להשכלה גבוהה.
● בווריה משתתפת בהקמת עמק הקהילות שנחרבו "ביד ושם" בירושלים.
● בווריה מסבסדת את הקמתו של "יער השלום" שקרן ירו- שלים יוזמת, וכן את מרכז הכנסים על שם קונרד אדנאואר בירושלים.

בתחום החינוכי:

אנחנו מחויבים להבטיח את קיומה של ישראל, בשלום וב- גבולות בטוחים. אפשרות אחת להשיג מטרה זו היא שיתוף פעולה כלכלי שבאמצעותו אנחנו יכולים לקדם את תהליך השלום. ישראל תופסת את המקום השני בסחר החוץ הבי- נלאומי של בווריה עם מדינות מזרח התיכון. ב 2004 נפח הסחר בין ישראל ובווריה היה 627 מיליון אירו. אנחנו שר- אפים ורוצים להגדיל סכום זה. בעת ביקורי בישראל במאי 2001 וכדי לקדם את היחסים הכלכליים בין ישראל ובווריה נפגשתי עם שרת המסחר והתעשייה דאז דליה איציק. הח- לטנו אז על הקמת ועדה כלכלית בין ישראל ובווריה. מאז הקמתה הוועדה התכנסה פעמיים.
בדומה לישראל בווריה נמנית כיום עם המדינות בעלות הטכנולוגיה המפותחת בעולם. לבווריה מעמד מכובד למלא תפקיד חיוני וחשוב בתחומים אלה, בכלכלה ובמ- דעים. לתעשיות האלקטרוניקה של ישראל מוניטין ומע- מד של בכורה בעולם. ממעמד דומה נהנות גם התעשיות הביוטכנולוגיה והטכנולוגיה הרפואית של ישראל. בבווריה מצויות תעשיות המאופיינות בטכנולוגיה גבוהה, כמו טכ- נולוגיה של המידע והתקשורת, ביוטכנולוגיה, הנדסה גנ- טית, תעשיות של תומרים חדשים.
בנוסף, בווריה וישראל יזמו פרויקטים בתחום המדיה וה- תקשורת. כל אלה יוצרים ערוצים לשיתוף פעולה כלכלי עתידי נוסף בין ישראל ובווריה. מעבר לכך, בווריה רוצה ומוכנה לתרום את היכולות והפוטנציאל שלה לשותפות בין גרמניה וישראל בתחום החדשנות, כפי שהוצע על ידי הורסט קוהלר נשיא הרפובליקה הפדרלית של גרמניה בעת ביקורו בישראל.
עם כל מה שאנחנו עושים, אנחנו יודעים: העתיד המשו- תף בין שתי המדינות שלנו יתקיים וישגשג רק בסביבה של שלום. אנחנו מעודדים מההתפתחויות באזור. ישנו רצון הדדי גדל והולך למצוא פתרון של שלום לסכסוך. אנחנו יכולים לסייע לרצון זה באפשרויות הדיפלומטיות, הפולי- טיות והכלכליות שיש בידינו.

ב 13 במאי 2005 ימלאו 40 שנה לכינון היחסים הדיפלר- מטיים בין ישראל והרפובליקה הפדרלית של גרמניה. באותו תאריך ימלאו גם 60 שנה לאותו יום של ה 8 במאי 1945 המציין את התמוטטותו של הטרור הנציונל סוציא- ליסטי בגרמניה.

בימים ההם איש לא היה מעז לחשוב ולהאמין שהתהום הבלתי משוערת שנפערה על ידי הנאצים תגושר שוב. היי- תה זו החלטתו האמיצה של דוד בן גוריון, מנהיגה הגדול של ישראל, כמו גם הראייה רחוקת-הטווח של קנצלר גר- מניה קונרד אדנאואר, לחפש וללכת בדרך של פיוס. בסופו של דבר דרך זו הובילה לכינון היחסים הדיפלומטיים. היה זה מסע מפרך. הליכה בדרך בה היה צורך והכרח לסלק הרבה מאד קשיים.

תרומה מיוחדת במסע זה הייתה לראש ממשלת בווריה פרנץ גיזף שטראוס, שבשנות החמישים והשישים פיתח קשרים אישיים הדוקים עם שמעון פרס ועם עזר ויצמן. עזר ויצמן צוטט אז כמי שמתחייב שלא להרשות לבקר את ידידו פרנץ גיזף שטראוס. היה זה שטראוס שסייע לישראל בימים הקשים שקדמו למלחמת ששת הימים. ישראל נמצאה אז במצב בטחוני מסוכן. שטראוס סייע לישראל תוך נטילת סיכונים אישיים רבים ביותר. בלי עזרתו של שטראוס ובלי הסיוע הגרמני המסיבי בנשק ובציוד צבאי ישראל הייתה יכולה להימצא במצב בט- חוני מסוכן בלחמת ששת הימים ב 1967. מאז כינון הי- חסים הדיפלומטיים, לפני 40 שנה, גדלו בגרמניה דורות שלא חוו את מלחמת העולם השנייה והשוואה. עבור דו- רות אלה חוסר הצדק הרודני, הרדיפה והתעלמות מחיי

אדם, בתקופה הנאצית, הם אירועים היסטוריים. זאת הסיבה המחייבת אותנו לוודא שפרק עגום זה של ההיסטוריה שלנו ישמר בתודעה ולא ייש- כח. הגשרים מעל תהר- מות העבר יכולים להיב- נות רק על יסודות זיכרון העבר. לשמור את זיכרון העבר של ההיסטוריה שלנו חיי - זאת חובה המוטלת עלינו. חובה זו לא תאבד לעולם את עדיפותה עבורנו. כפי שחוכמה יהודית עתיקה

אומרת: "הסוד בפיוס נמצא בזיכרון". רק הידע והזיכ- רון של ההיסטוריה והפצתה בקרב הדור הצעיר יוצרים אמון. בהחלטה אמיצה ומעוררת התפעלות דוד בן גוריון העניק לפני חמישה עשורים אמון לדמוקרטיה הגרמנית. שוב ושוב אנחנו צריכים להוכיח לעצמנו שאנו ראויים לאמון זה. בווריה עושה זאת בשני תחומים:

בתחום הפנימי:

בתחומי המדינה, בווריה מתנגדת ולוחמת בצורה החלטית ונמרצת נגד האלימות והאמונות של קבוצות קיצוניות מהימין. אנחנו חייקנו את החיים של הקהילה היהודית בגרמניה. הצעדים וההישגים של בווריה הנם בתחומים הבאים:

ד"ר אדמונד שטויבר

הייתה זו החלטתם האמיצה של דוד בן- גוריון וקונרד אדנאואר ללכת בדרך של פיוס שהובילה לכינון יחסים דיפלומטיים

בווריה מתקצבת ב 18 מיליון אירו את בתי הכנסת והמוסדות התרבותיים והחינוכיים של הקהילה היהודית

ישראל תופסת את המקום השני במאזן הסחר הבינלאומי של בווריה עם המדינות במזרח התיכון - 627 מיליון אירו בשנה

